

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री वैद्यनाथ उपाध्याय
माननीय न्यायाधीश श्री गोपाल पराजुली
फैसला

मुद्दा : कर्तव्य ज्यान।

०७०-CR-०५५६

जिल्ला रूपन्देही दयानगर गा.वि.स. वडा नं. ९ घर भै हाल कारागार कार्यालय पुनरावेदक
जगन्नाथदेवल काठमाडौंमा थुनामा रहेका मिलन सुवेदी१ प्रतिवादी

विरुद्ध

माधव रिमालको जाहेरीले नेपाल सरकार१ प्रत्यर्थी
वादी

०७०-CR-११९४

भारत जिल्ला बरेली, बलखाना रोड ९, कोहडाबिर बरेली घर भै हाल कारागार पुनरावेदक
कार्यालय नख्खु ललितपुरमा थुनामा रहेका विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस प्रतिवादी
वारिसी१

विरुद्ध

माधव रिमालको जाहेरीले नेपाल सरकार१ प्रत्यर्थी
वादी

शुरू तहमा फैसला गर्ने :- मा.जि.न्या. श्री नारायणप्रसाद पोखरेल
काठमाडौं जिल्ला अदालत।

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने :- मा.न्या. श्री टीकाबहादुर हमाल
मा.न्या. श्री रामचन्द्र यादव
पुनरावेदन अदालत, पाटन।

पुनरावेदन अदालत पाटनको मिति २०६९।१२।२० को फैसला उपर न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ९(१) बमोजिम यस अदालतमा पुनरावेदन पर्न आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य र ठहर यसप्रकार छ :-

मिति २०६४।५।१६ गते बिहान पहिले पनि बस्ने गरेका ३ जना मानिसहरू आई न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसको कोठा नं.२०४ मा बसेको, ऐ.१७ गते बिहान अबेरसम्म नउठेकाले उक्त कोठामा रहेको फोनमा फोन गर्दा समेत नउठेकोले सोही गेष्ट हाउसमा काम गर्ने हरि फुयाँललाई हेर्न पठाउँदा उक्त कोठामा बसेका ३ जना मध्ये २ जना नभएको र १ जना पलङ माथि कर्तव्य गरी मारेको अवस्थामा रहेको हुँदा आवश्यक अनुसन्धान गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउस सुन्धाराका मेनेजर माधव रिमालको जाहेरी दरखास्त।

न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसको कोठामा नं.२०४ को पलङमा रहेको मर्दाना व्यक्तिको लाशको दाहिने कानबाट रगत बगेको, सोही कानको नजिक टाउकोमा गहिरो प्वाल परेको घाँउ, सो घाँउबाट रगत निस्की कपालसमेत भिजेको भन्नेसमेत बेहोराको घटनास्थल तथा लाश जाँच प्रकृति मुचुल्का।

परीक्षणको लागि प्राप्त हुन आएको बुलेट (गोलीको लिड) जस्तो ७.६२ को गोली कारखानाबाट तयार भएको हतियारबाट फायर भएको गोली हो भन्ने समेतको केन्द्रीय प्रहरी विधिविज्ञान प्रयोगशालाको परीक्षण प्रतिवेदन।

मेरो दाजु अब्दुल भन्ने सुल्तान खान ६ वर्ष अगाडि देखि हराई रहेको थियो। निज भागी नेपाल आई बस्दै गरेकोमा निजको मृत्यु भएको जानकारी पाई काठमाडौँ आई बुझ्दा मेरो दाजु अब्दुल भन्ने सुल्तान खान, मिलन सुवेदी र प्रधान भन्ने अतिउल्लाह खान, विक्की भन्नेसमेत काठमाडौँ जिल्ला काठमाडौँ महानगरपालिका वडा नं.११ स्थित न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसको कोठा नं.२०४ मा बसेकोमा दाजु अब्दुल भन्ने सुल्तान खानको कर्तव्य गरी मारेको लाश फेला परेको, प्रधान भन्ने अतिउल्लाह खान, मिलन सुवेदी, विक्की भन्नेसमेत भागेको भन्ने बुझिन आएको हुँदा निजहरूलाई पक्राउ गरी आवश्यक कारवाही गरी पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको मृतकका भाई ईरफान खानको जाहेरी दरखास्त।

मिति २०६४।४।२९ गते म ठेक्कापट्टाको कामको लागि काठमाडौँ सुन्धारा स्थित न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसमा बसेकोमा मिति २०६४।५।३ गते मलाई ठेक्कापट्टाको काममा सहयोग गर्न भनी अतिउल्लाह खान, अब्दुल भन्ने सुल्तान खानसमेत आई सोही गेष्ट हाउसमा बसेका थिए। पछि मिलन सुवेदी, विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी समेत

आई बसेको र तत्काल ठेक्कापट्टाको काम नभएकोले सबै मानिस बसे खाएको पैसा मैले तिरी म इजाजतपत्र रिन्यू गर्न भनी बुटवल गएकोमा ऐ.१७ गते काठमाडौँ आउन लाग्दा मृतक सुल्तान खानले प्रयोग गर्ने गरेको मोबाईल नं. ९८४१७७२८८९ बाट मिलन सुवेदीले मलाई फोन गरी बिक्की र म चितवनमा छौँ भनेको हुँदा निज सुल्तान खानलाई मिलन सुवेदी, बिक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी समेतले गोली हानी कर्तव्य गरी मारेकोमा विश्वास लाग्छ भन्नेसमेत बेहोराको प्रदीप गौचनको कागज।

मृतक अब्दुल भन्ने सुल्तान खान, प्रधान भन्ने अतिउल्लाह खान, मिलन सुवेदी, बिक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी समेतका मानिसहरू मैले काम गर्ने गेष्ट हाउसमा आउने बस्ने जाने गर्दै गरेकोमा निजहरू मध्ये बिक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी, अब्दुल भन्ने सुल्तान खान र मिलन सुवेदी मिति २०६४।५।१६ गते बिहान पनि गेष्ट हाउसमा आई २०४ नं. कोठामा बसेका र ऐ.१७ गते बिहान अबेरसम्म नउठेकाले उक्त कोठामा रहेको फोनमा फोन गर्दा फोन समेत नउठेकोले सोही गेष्ट हाउसमा काम गर्ने हरि फुयाँललाई हेर्न पठाउँदा उक्त कोठामा बसेका ३ जना मध्ये २ जना नभएको र १ जना पलड माथि कर्तव्य गरी मारेको अवस्थामा रहेको हुँदा मिलन सुवेदी, बिक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसीसमेतले कर्तव्य गरी मारेकोमा विश्वास लाग्छ भन्नेसमेत बेहोराको न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउस सुन्धाराका मेनेजर माधव रिमालले गरिदिएको घटना विवरण कागज।

म बिक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी, अतिउल्लाह खान, मिलन सुवेदी, अब्दुल, पप्पु भन्ने सुल्तान खान भन्नेलाई चिन्दछु। बिक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी र म बर्दियामा हातहतियार मुद्दामा कारागारमा रहदाको बखत कुराकानी गर्दा निज बिक्की भन्ने सैयद र नेपाली नागरीक मिलन सुवेदी भई गोली हानी पप्पु भन्ने सुल्तान खानलाई काठमाडौँ स्थित न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसमा आपसी लेनदेनको विषयमा विवाद भई हत्या गरेको भनी बताएका थिए। नेपाली नागरीक मिलन सुवेदी र बिक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसीले नै अब्दुल भन्ने सुल्तान खानको हत्या गरेकोमा मलाई विश्वास लाग्छ भन्नेसमेत बेहोराको भैयुव भन्ने नवि अहमदले गरेको कागज।

मिति २०६४।५।१६ गतेका दिन न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसको २०४ नं. कोठामा बस्ने तीनजना मध्ये मिलन सुवेदी, बिक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसीलाई देखी चिने। निजहरूले नै सुल्तान खानलाई कर्तव्य गरी मारेकोमा विश्वास लाग्छ भन्नेसमेत बेहोराको माधव रिमाल र प्रदीप गौचनको सनाखत कागज।

न्यू गोल्डेन गेष्टहाउसका मेनेजर माधव रिमालको कागजसँग मेल खाने गरी हरि फुर्याँल समेतका मानिसहरूले गरीदिएको कागज ।

Rifled firearm wounds of the head को कारण मृत्यु भएको भन्नेसमेत बेहोराको पोष्टमार्टम रिपोर्ट ।

मृतक सुल्तान खान, मिलन सुवेदी, प्रधान भन्ने अतिउल्लाह खान समेतलाई चिन्दछु । बर्दियाबाट नेपालगंज बुटवल हुँदै काठमाडौँसम्म निजहरूको साथमा आई प्रदिप गौचनसमेत भई काठमाडौँ जिल्ला काठमाडौँ महानगरपालिका वडा नं.२२ सुन्धारा स्थित न्यू गोल्डेन गेष्टहाउसमा बसी म फर्कि गएको हुँ । मृतक भन्ने सुल्तान खानलाई मैले मारेको होइन, को कस्ले मारे मलाई थाहा छैन भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसीले अधिकार प्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान ।

मिसिल संलग्न कागज प्रमाणबाट प्रतिवादी विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी र निजका चिनजानका मिलन सुवेदी, प्रधान भन्ने अतिउल्लाह खान समेतको मिलोमतो र पूर्व रिसईवीको कारण मिति २०६४।५।१६ गते राती काठमाडौँ जिल्ला काठमाडौँ महानगरपालिका वडा नं.२२ सुन्धारा स्थित न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसको कोठा नं.२०४ मा बसी निज सुल्तान खानलाई गोली प्रहार गरी कर्तव्य गरी मारेको पुष्टी भएको हुँदा निज प्रतिवादी विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसीको उल्लेखित कार्य मुलुकी ऐन, ज्यान सम्बन्धी महलको १ र १३(१) नं. विपरीतको अपराध हुँदा निज प्रतिवादी विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी उपर सोही महलको १३ (१) अनुसार सजाय हुन मागदावी भएको र प्रधान भन्ने अतिउल्लाह खान, मिलन सुवेदी समेतको हकमा एकीन नामथर, वतनसमेत खुली आएका बखत कानूनबमोजिम हुने बेहोरा सादर अनुरोध छ भन्नेसमेत बेहोराको वादी नेपाल सरकारको अभियोग पत्र ।

मलाई मिति एकिन भएन म र मिलन सुवेदी भारतबाट नेपाल घुम्न आएका थियौ र न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसमा बसेका हौं । सोही होटलमा मृतक अब्दुल भन्ने सुल्तान खानसँग भेट भएको थियो । तर हामी एउटै कोठामा सुतेका होईनौं । म र मिलन सुवेदी मात्र मृतक सुतेको कोठा भन्दा एकतला माथिको कोठामा सुतेको हौं । मृतकलाई कसले मान्यो मलाई थाहा भएन । मृतक भारतको जेलबाट भागेर आएका रहेछन् । इरफान खानको जाहेरी बेहोरा झुठो हो । हामी कोठा नं.२०४ मा बसेका होईनौं । मृतकको मृत्यु सम्बन्धमा २,३ दिनपछि इण्डिया मृतक सुल्तानको घर गएर थाहा पाएको हुँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसीले अदालतमा गरेको बयान ।

मिति २०६५।७।१ मा प्रस्तुत मुद्दाको सन्दर्भमा भएको कागजको सहिछाप मेरो हो भन्नेसमेत बेहोराको प्रहरीमा कागज गर्ने सुनौला तुलाचन (शेरचन) ले अदालतमा गरेको बकपत्र।

मिति २०६४।५।२५ मा अनुसन्धान अधिकृतसमक्ष भएको कागजमा भएको सहिछाप मेरो हो। सो कागजमा भएको बेहोरा मैले भनेबमोजिम लेखिएको हो। म बुटवलमा भएको अवस्थामा अं. ६:३० बजेको थियो होला, अब्दुल भन्ने सुल्तान खानले प्रयोग गर्ने ९८४१७७२८८९ नं. को मोबाईलबाट मलाई मिलन सुवेदीले फोन सम्पर्क गरेका थिए। म बुटवलबाट आउँदै गर्दा अरूणखोला र चोरमाराको बीचमा आईपुग्दा होटल मालिक राजकुमार तुलाचनले आफ्नो दाजुको छोराको लाश लिएर जाँदै गर्दा भेट भयो सो अवस्थामा उक्त घटनाको बारेमा मलाई जानकारी गराएको हुँदा थाहा पाएको हुँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रहरीमा कागज गर्ने प्रदीप गौचनले अदालतमा गरेको बकपत्र।

मिति २०६४।५।१७ गते महानगरीय प्रहरी परिसर काठमाडौँमा दिएको जाहेरीमा लेखिएको बेहोरा र सहिछापसमेत मेरै हो। ठिक छ, हाम्रो होटलको २०४ नं. रूममा मिति २०६४।५।१७ गते बिहान फोन गर्दा नउठेको र ढोका ढयाङ्ग ढयाङ्ग गर्दा नखुलेकोले होटलको स्टापलाई हेर्न पठाई ढोका प्रेस गरी धकेल्दा खुलेकोले सो कोठाभित्र हेर्दा मृतक अवस्थामा खाटमा सिरकले मुख छोपिएको र निजको शरीर टाउकोबाट रगत बगेर कपडा भिजेको अवस्थामा उक्त लाश लडि रहेको थियो। ५०१ नं. को रूम प्रदिप गौचन भन्नेले बुक गरेको र उनीहरू १०/१५ दिन पहिला देखि बस्दै आएका थिए। पछि प्रदिप गौचनसमेतले हाम्रो मानिस आउँछन् भनी अर्को २०१ नं. को रूम बुक गराई राखेको थिए। त्यसपछि प्रदिप गौचनहरू २/४ दिन नआउने भनी रूम छोडेर गए। २०१ मा बस्ने सुल्तान खान चाहि बसी रहेका थिए। २०६४।५।१४ गते सुल्तान खान आफ्नो व्याग काउण्टरमा छाडी १/२ दिन आउँदैनौं भनी हिँडेका हुन। त्यसपछि २०६४।५।१६ गते बिहान ५ बजे सुल्तान खान सहितका ३ जना आएर बुक गराउँदा २०४ नं. को रूम बुक गराई बसेका थिए। सो दिनको भोलीपल्ट बिहान घटना घटेको अर्थात उक्त रूम खोली हेर्दा निज सुल्तान खान मृत अवस्थामा भेटिएको हो भन्नेसमेत बेहोराको जाहेरवाला माधव रिमालले अदालतमा गरेको बकपत्र।

अनुसन्धानको क्रममा दाखिला हुन आएका दायाँबाट दोश्रो नम्बरमा उभिएका व्यक्ति मिति २०६४।५।१६ गते सुल्तान खानको साथमा आउने मिलन सुवेदी हुन। निजसमेतले

सुल्तान खानलाई गोली हानी भागी गएका हुन भन्नेसमेतको माधव रिमालको सनाखत कागज ।

अतिउल्लाह खान, प्रदिप गौचन, मृतक सुल्तान खान र विक्की भन्ने सैयद फारुक वारिसीसमेत मेरो चिनजानका व्यक्तिहरू हुन। २०६४ श्रावण अन्तिम तिर म, सुल्तान खान, विक्कीसमेत सुन्धारा स्थित न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसको कोठामा बसी पछि बुटवल गएको र मिति २०६४।५।१६ गते बिहानका राती ४/५ बजे तिर म, मृतक सुल्तान खान, सैयद फारुक अनिस वारिसीसमेत ३ जना पुनः सोही गेष्ट हाउसमा आई कोठा नं.२०४ मा केहि समय बसी सुल्तान खानलाई सोही कोठामा छोडी बुटवल फर्की गएको हो। निज सुल्तान खानको गोली हानी मृत्यु भएको कुरा पछि मात्र थाहा पाएको हुँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी मिलन सुवेदीले अधिकार प्राप्त अधिकारीसमक्ष गरेको बयान।

प्रतिवादीहरू मिलन सुवेदी र विक्की भन्ने सैयद फारुकसमेतले योजनावद्ध रूपमा मृतकलाई काठमाडौँ ल्याई न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसको रुम नं.२०४ मा बसी मृतकलाई गोली प्रहार गरी सोही रात निज प्रतिवादीहरू रात्री बसबाट बुटवलतर्फ फर्कि गएको देखिएको र प्रदिप गौचनले मौकामा गरेको कागजबाट मिति २०६४।५।१७ गते मृतकले प्रयोग गर्ने ९८४१७७२८८९ को मोबाईलबाट आफूलाई मिलन सुवेदीले फोन गरेको भनी उल्लेख गरेको बेहोरासमेतबाट प्रतिवादीहरूले मृतकलाई कर्तव्य गरी गोली प्रहार गरी मारी निजको साथमा भएको मोबाईल प्रतिवादी मध्येको मिलन सुवेदीले लगेका र सोही मोबाईलबाट प्रदिप गौचनलाई फोन गरेको तथ्यसमेतबाट मृतकलाई प्रतिवादी मिलन सुवेदीसमेत भई कर्तव्य गरी मारेको अनुसन्धानको क्रममा संकलित कागजात र प्रतिवादी मिलन सुवेदीसमेतको बयान र सनाखत कागजसमेतबाट पुष्टी भएको हुँदा निज प्रतिवादीलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १ र १३(१) को कसुरमा सोही १३(१) नं. बमोजिम सजाय हुन मागदावी भएको अभियोग पत्र।

मिति २०६४।५।१६ गते म इण्डियामा थिए। म उक्त दिन न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसमा बसेको थिइन। मैले सुल्तान खानलाई मिति २०६४।५।१५ गतेको रात्री बसको टिकट काटेर बुटवलबाट काठमाडौँ पठाएको हुँ। सुल्तान खानले काठमाडौँ जान ३ वटा टिकट काटिदिनु भनेको हुँदा ३ वटा टिकट काटेर सुल्तानलाई दिएको हुँ। सुल्तान खानले प्रयोग गर्ने गरेको ९८४१७७२८८९ को नम्बरबाट मैले प्रदिप गौचनलाई फोन गरेको होइन। प्रदिप गौचनले टेण्डरको विषयमा मसँग विवाद भएको हुँदा मेरो विरुद्ध कागज गरेका हुन। अधिकारप्राप्त अधिकारीसमक्षको बयान मेरो राजीखुसीको होइन। मलाई डर

धम्की दिई सहिछाप गर्न बाध्य बनाएकोले सहिछाप सम्म गरेको हुँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी मिलन सुवेदीले शुरू अदालतमा गरेको बयान।

प्रतिवादीहरू विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी र मिलन सुवेदीले अभियोग माग दावीबमोजिम मुलुकी ऐन, ज्यान सम्बन्धी महलको १ र १३ (१) नं. बमोजिमको कसूर गरेको ठहर्छ सो ठहर्नाले निज प्रतिवादीहरूलाई ऐ. को १३ (१) बमोजिम सर्वस्वसहित जन्म कैद हुने ठहर्छ भन्ने मिति २०६८।९।१८ को काठमाडौं जिल्ला अदालतको फैसला।

मृतकसँग हाम्रो रिसइवी लेनदेन झै झगडा नभएको, मृतकको हत्या हुँदा हामी उपत्यका बाहिर रहेको, सुरु जाहेरीमा जाहेरवाला माधव रिमालले हाम्रो संलग्नता किटान गर्न नसकेको, प्रदिप गौचनको कागजले समेत हामी बुटवलमा रहेको, होटल न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउस छाडेको स्पष्ट किटान गरेको र सो पछि फर्केको देखिएको छैन। जाहेरवाला भन्दा पहिलेनै बुटवलमा रहेका ठेकेदार प्रदिप गौचनलाई घटनाबारे थाहा जानकारी हुनु, निजले नै ठेक्का पट्टाको गुण्डागर्दीमा मृतकलाई प्रयोग गर्नु, होटल चार्ज बेहोर्नु र सो सम्बन्धमा अनुसन्धान नहुनु होटलवाला सुनौला तुलाचन र कर्मचारी हरि फुँयालले किटानका साथ हाम्रो संलग्नता नखुलाई प्रतिवादीहरूले कसूर गरेको छैन भनी अदालतमा बकपत्र गर्नु र त्यसलाई फैसलामा आधार नलिनु, हामी पुनरावेदकले अनुसन्धान र अदालतमा समेत आफ्नो संलग्नता नरहेको जनाउँदा जनाउँदै मृतक भारतको जेलबाट भागेर आएका रहेछन् भन्दा भन्दै अन्य व्यक्तिहरूको संलग्नता, भारतीय गिरोहहरूको संलग्नता हुन सक्नेतर्फ अनुसन्धान नै नगरी चिनजान भै केही दिन सँगै बसेको कारणले मात्र परिस्थितिजन्य प्रमाणको हौवा दिदै सर्वस्व सहित जन्मकैद गर्ने गरी भएको सुरु फैसला त्रुटीपूर्ण हुँदा बदर गरी सफाई दिलाई पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी र मिलन सुवेदीको पुनरावेदन अदालत पाटनमा परेको पुनरावेदनपत्र।

सुरु जाहेरीमा किटान गरी नाम पोल्न र हुलिया खुलाउन नसकेको, प्रतिवादीहरूको मौकामा र अदालतमा इन्कारी बयान रहेको, घटनास्थलमा जान होटलको मूल काउण्टर भएर जाँदा प्रतिवादीहरू भित्र गएको बेला जाहेरवाला र होटलमा रहेका कर्मचारीले समेत नदेखेको स्थितिमा शुरू काठमाडौं जिल्ला अदालतको मिति २०६९।९।१८ को फैसला प्रमाण मूल्याङ्कनको रोहमा फरक पर्न सक्ने देखिँदा अ.बं. २०२ को प्रयोजनार्थ वादी नेपाल सरकारलाई जानकारी दिई निमयानुसार पेश गर्नु भन्नेसमेतको पुनरावेदन अदालत पाटनको मिति २०६९।९।२४ को आदेश।

प्रतिवादीहरु र मृतक संगै आई होटलमा बसेकोमा मृतक गोली लागि कोठामा मृत फेला परेका र दुवैजना प्रतिवादीहरु भागेको देखिएको, किटानी जाहेरी र प्रदिप गौचन तथा होटल मनेजर माधव रिमालको कागज एवं निजहरुले गरेको बकपत्र, घटनास्थल प्रकृती मुचुल्का, शव परीक्षण प्रतिवेदन समेतका परिस्थितिजन्य आधार प्रमाणहरुबाट मिति २०६४।५।१६ गते न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसको कोठा नं. २०४ मा संगै बसेका प्रतिवादीहरुले नै मृतकलाई गोली हानी कर्तव्य गरी मारेको तथ्य पुष्टी हुन आएकोले प्रतिवादीहरुलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १३(१) नं. बमोजिम सर्वस्वसहित जन्म कैदको सजाय गरेको शुरू काठमाडौं जिल्ला अदालतको मिति २०६८।९।१८ को फैसला मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ भन्ने पुनरावेदन अदालत पाटनको मिति २०६९।१२।२० को फैसला।

पुनरावेदन अदालत पाटनबाट भएको फैसलामा चित्त बुझेन। घटना वारदातको समयमा म पुनरावेदक मृतकसँग नभएको, मिति २०६४।५।१५ मा बुटवलबाट काठमाडौं जान मृतक र २ जनालाई टिकट काटी दिएको, मैले सुन्धारा स्थित गोल्डेन गेष्ट हाउस छाडी बुटवल हुँदै इण्डिया गएको हो। २/३ दिन काठमाडौं घुम्न आउँदा होटलमा बसेकोसम्मको स्थितिमा मृतकसँग चिनजान भएको कारणलाई मात्र आधार मानी परिस्थितिजन्य प्रमाणले पनि कसूरदार ठहर गर्न नसकेको अवस्थामा सबुद प्रमाणहरुको अपव्याख्या गरी मलाई सर्वस्व सहित जन्म कैदको सजाय हुने ठहर गरेको शुरूको फैसला सदर गर्ने गरी पुनरावेदन अदालत पाटनबाट भएको फैसला उल्टी गरी सफाई दिलाई पाउँ भन्नेसमेत बेहोराको प्रतिवादी मिलन सुवेदीको यस अदालतमा पर्न आएको पुनरावेदन पत्र।

पुनरावेदन अदालत पाटनले मलाई कसूरदार ठहर गरेको फैसलामा चित्त बुझेन। म पुनरावेदक र मिलन सुवेदी काठमाडौं घुम्न आउँदा न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसमा बसेका हौं। मृतकसँग त्यही भेट भएको हो। हामी मृतकसँग बसेको नभई १ तला माथि सुतेकोमा पछि २०६४।५।७ गते म बुटवल गै प्रदिप गौचनलाई भेटी भारत गएको हुँ, मृतकको मृत्यु बारे भारतमा थाहा पाएको हुँ। मृतकको मृत्यु के कसरी भयो सो मलाई थाहा जानकारी छैन। जहाँसम्म न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसका संचालक माधव रिमालको जाहेरी दरखास्त, सनाखत कागज र अदालतमा भएको बकपत्रलाई मलाई कसूरदार स्थापित गराउने प्रमाण मानिएको छ, सो बाट पनि मेरो संलग्नता देखिँदैन। यस्तो अवस्थामा मलाई कर्तव्य ज्यान जस्तो गम्भीर अपराधको कसूरदार ठहर गरी भएको फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी सफाई

दिलाई पाउँ भन्ने समेत बेहोराको प्रतिवादी सैयद फारुक अनिस वारिसीको यस अदालतमा पर्न आएको पुनरावेदनपत्र।

नियमबमोजिम पेसी सूचीमा चढी पेस हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको पुनरावेदन सहितका मिसिल कागजात अध्ययन गरी हेर्दा, पुनरावेदक प्रतिवादीहरूलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १३(१) नं. बमोजिम सर्वस्वसहित जन्मकैदको सजाय हुने ठहर्‍याएको शुरू जिल्ला अदालतको फैसला सदर हुने ठहर्‍याई पुनरावेदन अदालत पाटनले गरेको फैसला मिले नमिलेको के रहेछ र पुनरावेदक प्रतिवादीहरूको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो होइन भन्ने विषयमा निर्णय दिनुपर्ने देखिन आयो।

निर्णयतर्फ विचार गर्दा, होटलमा सँगै बसेका सुल्तान खानलाई गोली हानी कर्तव्य गरी मारेको हुँदा प्रतिवादीहरू विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी र मिलन सुवेदीलाई ज्यान सम्बन्धी महलको १ र १३(१) नं. को कसूरमा ऐ.१३(१) नं. बमोजिम सजाय गरी पाँउ भन्ने अभियोग दावी भएको प्रस्तुत मुद्दामा शुरू काठमाडौँ जिल्ला अदालतले अभियोग दावी बमोजिमनै प्रतिवादीहरूलाई ऐ.१३(१) नं. बमोजिम सर्वस्व सहित जन्मकैद हुने ठहर्‍याई गरेको फैसला पुनरावेदन अदालत पाटनबाट सदर भएको र उक्त फैसला त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी अभियोग दावीबाट सफाई पाँउ भनी प्रतिवादीहरूको यस अदालतमा प्रस्तुत पुनरावेदन पर्न आएको देखियो।

मिसिल अध्ययन गरी हेर्दा, घटनास्थल तथा लास जाँच मुचुल्काबाट मृतकको दाहिने कान नजिकै टाउकोमा गहिरो प्वाल परेको घाउ रहेको र सो घाउबाट रगत निस्की कपालसमेत भिजेको भन्ने देखिएको र मृतकको पोष्ट मार्टम रिपोर्टमा मृत्युको कारणमा Rifled firearm wounds of the head भन्ने उल्लेख भएको देखिँदा मृतक सुल्तान खानको मृत्यु गोली प्रहारबाट लागेको चोटको कारणबाट भएको भन्ने कुरामा विवाद देखिन आएन। अब यी पुनरावेदक प्रतिवादीहरूको मृतकलाई मार्ने कार्यमा संलग्नता रहे नरहे सम्बन्धमा विचार गर्दा, यी पुनरावेदक प्रतिवादीहरू विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी र मिलन सुवेदी तथा मृतक सुल्तान खान आपसी चिनजानका व्यक्तिहरू भै काठमाडौँ सुन्धारा स्थित न्यू गोल्डेन गेष्ट हाउसमा आई पटक पटकसँगै बस्ने गरेको भन्ने उक्त होटलका मेनेजर जाहेरवाला माधव रिमालको जाहेरी दरखास्त तथा निजले अदालतमा गरेको बकपत्रबाट समेत पुष्टि हुन आएको छ। वारदातको मिति २०६४।५।१६ गते विहान पनि यी पुनरावेदकहरू र मृतक समेत उक्त होटलमा आई कोठा नं. २०४ मा बसेका र भोलीपल्ट बिहान अबरसम्म नउठेकाले सो गेष्ट हाउसमा काम गर्ने हरि फुयाँललाई हेर्न पठाउँदा सुल्तान खान

मृत अवस्थामा पलडमा फेला परेका र अन्य दुईजना कोठामा नभएको भन्ने जाहेरवाला माघव रिमालको मौकाको जाहेरी, निजले अनुसन्धान अधिकारी समक्ष गरेको कागज र अदालतमा गरेको बकपत्र तथा सोही गेष्ट हाउसमा काम गर्ने हरि फुयालले मौकामा गरेको कागजबाट देखिन्छ।

पुनरावेदक प्रतिवादीहरू मध्ये सैयद फारुक वारदातको केही समय पश्चात पक्राउ परेका र मिलन सुवेदी तत्काल पक्राउ नपरेका र वतन समेत नखुलेकाले निज सैयद फारुकका हकमा मात्र पहिलो अभियोग दायर भएको र मिलन सुवेदी पछि मिति २०६७।४।२८ मा पक्राउ परी होटल मेनेजर माघव रिमालले निजलाई सनाखत गरी निजका हकमा पछि छुट्टै अभियोग पत्र पेस भएको देखियो। यी प्रतिवादीहरू अनुसन्धान अधिकारी र अदालत समक्ष बायन गर्दा कसूर अपराध गरेमा इन्कार रहे पनि मृतक सुल्तान खान निजहरूका चिनजानका व्यक्ति भएका र उक्त होटलमा आई बस्ने गरेको कुरा स्वीकार गरेको देखिन्छ। निजहरूले आफूहरू वारदातको दिन होटलमा मृतकसंग नबसेको, अन्यत्रै रहेको भन्ने जिकिर लिए पनि सो को बस्तुनिष्ठ प्रमाण निजहरूबाट पेस हुन सकेको देखिदैन। निजहरूको उक्त जिकिर होटल मेनेजर माघव रिमालको कथनबाट खण्डित भैरहेको देखिन्छ भने निजहरूका चिनजानका व्यक्ति प्रदिप गौचनले प्रतिवादी मिलन सुवेदीले वारदातको भोलीपल्ट मृतक सुल्तान खानले प्रयोग गर्ने गरेको मोबाइलबाट आफूलाई फोन गरेको, फोन गर्दा विक्की र म चितवनमा छौं भनी भनेको भनी मौकामा गरेको कागज बेहोरालाई अदालतमा बकपत्र गर्दा पनि समर्थन गरी लेखाई दिएको देखिँदा यी पुनरावेदक प्रतिवादीहरूले वारदात घटाई मृतकको मोबाइलसमेत लिई भागी गएको भन्ने देखिन आयो।

यसप्रकार घटनास्थल लाजजाँच मुचुल्का, पोष्टमार्टम रिपोर्ट, जाहेरवाला होटलका मेनेजर माघव रिमालले दिएको जाहेरी, निजले गरिदिएको मौकाको कागज तथा अदालतमा गरेको बकपत्र, होटलमा काम गर्ने हरि फुँयालले मौकामा गरेको कागज, प्रतिवादीहरूका पूर्व चिनजानका प्रदिप गौचनले मौकामा र अदालतमा गरेको बकपत्र लगायतमा आधार प्रमाणबाट यी पुनरावेदक प्रतिवादीहरूले आफूसँग होटल कोठामा बसेका सुल्तान खानलाई गोली प्रहार गरी कर्तव्य गरी मारी भागी गएको भन्ने कुरा पुष्टि हुन आएकोले अभियोग दावीबाट सफाई पाउनु पर्दछ भनी निजहरूले लिएको पुनरावेदन जिकिरसँग सहमत हुन सकिएन।

अतः माथि उल्लिखित आधार कारणबाट यी पुनरावेदक प्रतिवादीहरू विक्की भन्ने सैयद फारुक अनिस वारिसी र मिलन सुवेदीले मृतक सुल्तान खानलाई गोली प्रहार गरी

कर्तव्य गरी मारेको कुरा पुष्टि हुन आएकोले निजहरूलाई मुलुकी ऐन, ज्यान सम्बन्धी महलको १ र १३(१) नं. को कसूर अपराधमा ऐ. १३(१) नं. बमोजिम सर्वस्वसहित जन्मकैदको सजाय हुने ठहर्‍याई शुरू काठमाडौं जिल्ला अदालतले मिति २०६८।९।१८ मा गरेको फैसला सदर हुने ठहर्‍याएको पुनरावेदन अदालत पाटनको मिति २०६९।१२।२० को फैसला मनासीब देखिँदा सदर हुने ठहर्छ। पुनरावेदक प्रतिवादीहरूको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी फैसलाको जनाउ पुनरावेदक प्रतिवादीहरूलाई दिई नियमानुसार मिसिल बुझाई दिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा म सहमत छु।

न्यायाधीश

इजलाश अधिकृत :- सन्तोषप्रसाद पराजुली

कम्प्यूटर टाईप गर्ने :- मन्दिरा रानाभाट

इति सम्बत् २०७२ साल श्रावण महिना ३१ गते रोज १ शुभम्..... ।